

Els esports

Rem

Campionats d'Espanya de iols i canoé i XI Trofeu Joan Camps (internacional)

L'Urkirolak vencedor en iols a quatre i canoé, i el Club de Mar en iols a dos, són els nous campions d'Espanya. El Club Marítim s'adjudica netament la regata d'outriggers a vuit, i amb ella el Trofeu Joan Camps

Les ànimes dels bons aficionats al Rem s'han vist superades. Els pessimistes que des de feia temps donaven, per tal com ve en passat, els dies i l'horitzó a l'aire la disputa dels Campionats d'Espanya de iols, ensenys que el Trofeu Joan Camps, ahir quedaren closes i ben sautes. A l'unio es disputaven dues competicions, que per si soles podien omplir un programa, si al nostre país existís un supòsit per a l'esport.

Es així. El Rem, que en altres temps visqué intensos lluites premia tot un altre d'esport, predilecte. Recordem anys anteriors, i el pensament vola vers aquella millor època, en comparació amb enguany, on malgrat disputar-se dues competicions dignes de portar un cartell, a penes hi ha hagut emoció, entusiasme i aplaudiments entre els espectadors heroics que ahir hi assistiren.

Un altre dia, amb calma i dades completes, podem especificar les causes de per què i com ha decaigut el rem.

Sota un cel plom, on el color grisenc es confonia amb el de la mar, ens trobàvem en un ambient d'hivern endimoniat. Per si era poc, uns gots calgueren durant el transcurs de les proves. Això vol dir que no era un dia apropiat per a regates, acostumats com estem, de veure el sol fent de les seves i donant als colors de les samarretes dels remadors un colorit brillant. Una animació més palesa entre el públic i, com no? també un altre dalt per entusiasmar-se més fàcilment. Ahir el dia era trist. Poques embarcacions mireres hi havia pel port. Aquell ambient que es formava abans no hi era. Rem els justos i encara potser faltava algú.

Amb una mica de retard es comença el festival. L'expectació, aquesta vegada, és bastant justificada. Ens trobem que hi ha dos hostes dignes de les millors atencions i capaçs de fer-se amb la victòria. Tot seguit de començada la regata de iols a quatre, vàlida per al Campionat d'Espanya, es palesa la superioritat del "Urkirolak", de Donostia, que contra els generals pronostics, no empenen una boga esbojarrada, i sense ritme, ans al contrari, marquen un estil molt polit, no donen la sensació de prodigar-se en excés, i en pla de passeig (suposem que podien donar molt més de si) s'adjudiquen el primer Campionat del matí. El Nàutic de Tarragona i el Club de Rem es disputaren el segon lloc, decidit en els darrers metres a favor del primer. El Club de Mar classificat tercer i el Marítim retirat.

En iols a dos, i així sí que fa pena, es presentà un sol equip: el Club de Rem, que, naturalment, va a parar a poder seu el Campionat. Hi havia dos equips inscrits: el Marítim i Urkirolak. Lamentable que en una prova d'envergadura com era aquesta, i després d'esforços, qui sap lo, hagi d'esser resolta amb una sola participació.

Outriggers a quatre, internacional, era també de les que s'esperaven amb força indecisió. Però, donada la sortida, la superioritat del Marítim es manifesta. En pla de vencedor, fa viuers la meta. L'Emulation Nautique de Tolosa, que portava un seguit de títols i de bones actuacions al seu país, defraudà, car es veié superat pel Marítim des de bell començament. El Club de Mar, molt separat, arribà, no obstant, a la meta, cosa que molts equips quan es troben en dificultats de guanyar, opten per retirar-se.

La regata de canoes, i amb una facilitat extraordinària, és donada la regata a Urkirolak, que, com els seus companys de quatre, es limita a seguir la recta, en no tenint contrincants de categoria que li faci marcar un ritme més enèrgic. Marítim i Tarragona es disputaren el segon lloc, que s'adjudicà, a la fi, aquest darrer, i per poca diferència.

Club de Rem i Club de Mar i Marítim entre en lluita pels outriggers a dos. Des de la sortida els tres equips van igualats. Passat els Pràctics es nota ja un lleuger avantatge a favor dels dos primers. Als 1.300 metres el Marítim es retira sense saber les causes, i en boga pausada es disputen el primer lloc els dos supervivents. Es palesa en aquesta regata la falta absoluta de nervi i sang per tal d'imprimir un ritme més accelerat. Estem segurs que ni a les 23 estropades arribaren, àdhuc en els finish. Vencedor, Club de Rem; segon, Club de Mar.

La prova de debutats i internacional, reuniren quatre equips. Molt interessant fou aquesta regata. Els quatre marxen molt junts fins passats els primers 1.000 metres. El Club de Mar forçà el tren, i així ocasiona que vagi netament destacat. En segona posició va l'equip de Tolosa que posseeix un estil eficient i bonic. El Marítim es retira, tampoc no sabem per què, i el Club de Rem arronja la distància de què és separat. Tots entren a una diferència de dos botes, i per la mobilitat i energia ha estat una de les més boniques que fins aquest moment hem vist.

L'equif. Aquesta regata sí que voldríem no comentar-la, quan no es té de l'esport un sentit més enlatat i noble. El succés ahir és per acreditar un pseudo-esportiu. Ens referim, naturalment, al vencedor, que, emparant-se amb una superioritat, condicions físiques, o entrenament, tot juntament va permetre's el joc d'esperar el seu contrincant, per quan estaven

frec a frec, iniciar esprints de deu estropades, i tornar altra vegada al mateix. El senyor Mora, podrà ésser molt bon remador, però, no passarà d'aquí. Quan se surti a una competició s'ha d'anar a guanyar, i no esperar que el contrincant es posi en línia. Això és antiesportiu i, demés, no tenir una fina vers un company que dona el millor de les seves forces per tal de cooperar dignament en una regata perillosa com és l'esquif. I res més.

La darrera prova del matí, el Trofeu Camps assolí un èxit insoportat. Cinc equips d'outriggers a vuit remers i timoner, representa un total de 45 atletes. Regata espectacular i interessant a més no poder. Era la de les emocions, i de competència, per causes interiors, i que ara seria el temporari fer esment. Dos equips del Club de Mar, el marcat per Fontquerri-Marodell i el marcat per Muñoz-Puig; un del Marítim, un del Tarragona i el de Tolosa. La reglenda de sortida feia un bonic efecte. Més encara després de la sortida, on es veia passar a velocitat vertiginosa les fines embarcacions alçant les seves

pales l'esclama platejada del mar grisós d'ahir. Carrera interessant i la diferència d'equips quasi inexistent. Passem als 800 metres i el Marítim marca molt bé en boga, va perfilant-se com a situat en primera posició. Aquesta ni l'abandonà i així, d'una manera digna i remarcable, s'adjudica el primer lloc i el Trofeu Joan Camps. Tarragona i Mar que marxaven igualadíssims, l'esprint final dona com a vencedor l'equip Fontquerri; tercer, Tarragona, i a poca distància entren també Tolosa i Club de Mar.

Ací acabaren les regates. Una bona matinal, si és que es volen treure lliçons per l'avenir. Uns clubs entusiastes, han fet esforços incalculables per tal de venir en possessió d'uns títols. Altres, han descurat l'entrenament d'equips, per abocar-se amb altes de predilectes. Hem vist coses molt bones i altres que no ha son tant. Però per analitzar-ho, ens manca avui espai, i esperem que ben aviat podrem fer un comentari general sobre el que vàrem veure ahir.

Llorenç GIBERNAU

ESPORT I CIUTADANIA

Heus ací una fotografia interessant. Aquest futbolista que tenia davant dels ulls actua, anys enrera — quan era estudiant — en els rengles del famós "Slavia", de Praga. Avui ocupa la més alta magistratura txecoslovaca. Ministre d'Afers Estrangers aquests darrers anys, ha succeït Massaryk en la Presidència de la República

(Foto S. Català)

BURAC
El bon barcelonista es doïa de la derrota d'ahir, més que no se n'hauria dolgut un altre dia. I es comprèn. Ahir el Barcelona celebrà la seva "Diada econòmica". El soci — com un ciutadà qualsevol — pagà quatre pessetes d'entrada. I és el que deien: —Avui que paguem, ens peguen.

L'Athletic madrileny està de males. S'havien fet la il·lusió, els seus partidaris, que ahir, contra l'Hércules, trencarien la cadena de derrotes...
I no fou així.
L'Hércules... és l'Hércules. No és pas un nyicris qualsevol.

A l'hora de començar el partit d'ahir a les Corts, davant la gentada imponent que ocupava totes les localitats, un barcelonista, fregant-se les mans de satisfacció, exclamava:
—Quin èxit!
Després del partit (sabeu allò de: "On vas? Als braus! D'on ven? Dels braus! El mateix barcelonista, sense fregar-se les mans, exclamava:
—Quin èxit!

El Madrid guanyà en camp contrari. L'Athletic de Bilbao, també. L'Hércules, també. El Betis, també.
Els nostres dos equips de Primera Divisió demostraren que saben perdre a casa i a fora.

Sembla que la Lliga Catalana aconseguirà un èxit formidable. Aquest èxit, però, no serà cotitzable a les eleccions més o menys properes.

Esportiu:
el dia 9 de gener sortirà «LA RAMBLA» edició del vespre.

Diuen que Fernández ha demanat la baixa del Barcelona, molestat perquè no l'han fet jugar els dos darrers partits. Si vol ésser sincer, però, haurà de confessar que està molt satisfet de no haver jugat ahir.

Sembla que el diumenge vinent reapareixerà Munillo. Amb Fernández? Amb Barceló? Qui ho sap!

El diumenge vinent el Barcelona juga a Pamplona, contra l'Osasuna.

A l'Osasuna juga l'Arana. A veure si després d'aquest partit li fem proposticions...

CODORNÍU

Rugby

Un gran encontre internacional a Les Corts, pel dia de Nadal

U. S. A. Perpignanais contra F. C. Barcelona

Ja feia dies que teníem notícia que el F. C. Barcelona estava en tractes amb el potent equip rossellonès, per tal d'oferir al nostre públic esportiu una jornada de Nadal digna de la tradició blau-grana. Les incidències del campionat, però, ens impediren parlar d'aquest encontre més aviat, i és per això que aprofitem avui el descans que ens atorga el no haver-hi aquests dies competició oficial, per a parlar amb l'extensió que es mereix, del magnífic esdeveniment del vinent dimecres.

No és pas desconegut entre nosaltres el cercle que ens ha de visitar aquestes festes. Ja en diverses ocasions l'equip de la samarreta blanca i l'esclat dels quatre barres s'ha fet aplaudir del nostre públic, aficionat o no al rugby, per l'espectacularitat de les seves jugades i la potència del seu atac. Tot i així, però, hem preferit anar a trobar una persona que ens pogués documentar ampliament sobre aquest festival de dimecres i dels equips que hi han de prendre part. Es per això que ens hem dirigit a En Ramon Ducros, el notable jugador i directiu de la secció de rugby blau-grana, i que, demés, ha actuat en els rengles del primer equip de la U. E. A. Perpignanais, una temporada sencera.

Amb la seva amabilitat habitual, Ducros, contestant el nostre interrogatori ens ha dit:

—L'equip que ens ha de visitar, la Union Sportive Arlequins Perpignanais, és en l'actualitat, un dels més potents conjunts francesos. Aquesta societat és producte de la fusió dels dos més potents equips perpinyanesos, els Arlequins i la U. S. P. Tant abans de la fusió, com ara, els rugbers de Perpinyà han estat dels millors de la veïna república, assolint sempre els llocs d'honor en totes les competicions. Com a detall interessant, us diré que la U. S. P. té al seu credit l'haver jugat dues temporades seguides

sense ésser vençuda ni una sola vegada ni en encontres de campionat ni en els malaxos amistosos. No em negareu que és tot un rècord.

Actualment, la U. S. A. Perpignanais és detentora del Trofeu "Du Manoir" (una mena de Trofeu de Lliga) del nostre futbol associació, conquis brillantment la passada temporada. De més a més, fou finalista en el campionat de França, i va perdre la final davant del Biarritz degut, quasi exclusivament a l'esgotament dels seus homes, que en les eliminatòries es trobaren amb contrincants molt més forts que no els seus adversaris de Biarritz. No cal dir que actualment els de Perpinyà es troben col·locats magníficament en la classificació de les competicions d'aquesta temporada.

Com és natural, en les seves files compta amb diversos internacionals i ex-internacionals i també amb alguns internacionals. Resumim: és tot un senyor equip.

Ducros no ens ha dit res de la seva actuació en aquest equip, fins que a instàncies nostres ha afegit:

—He jugat en diversos equips francesos, entre ells la U. S. P. Vaig jugar-hi una temporada — el 1926, si no recordo malament — en el meu lloc habitual de tres-quarts ala, al costat de l'internacional Ramis. Per cert que també he jugat en l'equip de Poitiers, que ens ha de visitar per Pasqua.

Però com que Ducros també ha jugat, i juga encara, en el F. C. Barcelona, li preguntem ara quina impressió té del quinze blau-grana i del seu probable paper en aquest encontre.

Diu Ducros:

—Actualment el Barcelona es troba en una forma magnífica, comparable a la dels seus millors temps. L'ensopada de Cornellà no compta en aquest cas, ja que les circumstàncies anormals en què es presenta el nostre equip en foren la principal causa.

No cal dir, doncs, que estem força

esperançats sobre el resultat de la lluita de dimecres. Reconeixem, naturalment, els perpinyanesos superiors a nosaltres, però les dimensions reduïdes del terreny de les Corts ens són força favorables, així com també el jugar a casa nostra, sense llargs desplaçaments, sempre fatigants. Del més, comptem també amb la confiança en una fàcil victòria que tindran els nostres visitants, la qual cosa, com ja se sap, sol ésser perjudicial. Esperem, doncs, que aquesta vegada una excessiva confiança dels nostres contrincants ens afavorirà a nosaltres. Massa sovint, entre equips de casa, el cas s'ha donat al revés.

En fi, tinc confiança que aquest encontre serà digne parió d'aquell memorable partit que en el mateix terreny de les Corts i en la mateixa diada, feu aixecar els espectadors dels seus seients, emocionats per la bellesa i força de les jugades, i que ens fou premiat amb un empat davant del també formidable equip del F. C. Lió.

Per acabar, podeu dir als lectors que si volen fruit d'una bella jornada esportiva, que vagin dijous al camp de les Corts, per tal de veure l'encontre sencer. Si arriben tard, és probable que els sàpia greu haver desolt aquest consell.

MASSATGE BOB

Fins aquí Ducros. No hem volgut abusar més de la seva amabilitat. D'altra banda, el que ens havia dit era suficient per a informar amplament els lectors de LA RAMBLA DE CATALUNYA. Unicament li hem demanat, abans d'acomodar-nos, els equips probables que lluitaran en aquest memorable encontre. Heus ací la llista que ens ha donat:

U. S. A. Perpignanais: Aurillac, Baux, Lhoste, Basset, Castellana, Bertrand, Coste, Fite, Munna, Dalbais, Larg, Arnau, Moly, Marty, Talayrach. Reserves: Reverte, Bailis i Cadillac.

Per part del F. C. Barcelona, han estat convocats els jugadors següents: Vilaspasa, Cases, Tarramera, Blasco, Vaughan, Juanes, Roca, Blanquet, Ronom, Agudo, Polch, Sarda, Agullar, Miret, Ruiz, Gallard, Castells, Ruiz, Pla i Broggi.

L'encontre començarà a dos quarts de deu en punt i serà dirigit pel competent àrbitre senyor Cuguero.

MART

"ORO DEL RHIN"

El restaurant-café "Oro del Rhin" havia estat tancat uns quants dies per reformes. Es deia que per reformes, però el cas és que la seva àmplia sala ha estat transformada totalment. Una transformació absoluta, tant, que difícilment es poden reconèixer els llocs i la seva distribució d'abans.

Passada la porta es distingeix tota la sala, la qual està magníficament il·luminada per un tènec en la matèria. No gens menys que Carles Boigues. Es desprèn, al primer cop de vista, una sala luxosa i elegant. Les llargues cortines, que protegen els clients de la indiscreció dels transeünts; les seves columnes, que s'elevan amb gran finor de línies; les catifes, i tots els altres elements decoratius que revesteixen la sala, han estat dirigits amb un gust suprem de distinció.

Joan Salvà, que ha tingut cura de la seva decoració, s'ha apuntat un veritable èxit. La seva mà experta ha convertit "Oro del Rhin" en un dels millors locals del seu caràcter que posseïx Barcelona.

A més d'això, a l'entrar, s'ha instal·lat un bar americà, que presta una modernitat agradable a l'establiment. Es per tots conceptes l'actual "Oro del Rhin" un dels cafès restaurants més distingits de la ciutat.

Felicitem l'amic Esteve Sala per la nova instal·lació d'aquest establiment, que honra Barcelona.

A l'esquerre, l'equip base de l'"Urkirolak", vencedor del Campionat d'Espanya de iols a quatre. A la dreta, l'"outrigger" a vuit del Club Marítim de Barcelona, guanyador del Trofeu Joan Camps

(Fotos Berd-Buyosa)

Els esports

Lliga Catalana

El Manresa, vencedor de l'Europa a la segona jornada, passa de moment al cap de la classificació

La jornada d'ahir fou pròdiga en resultats inesperats

A GRANOLLERS

GRANOLLERS, 3-SANTS, 4
Si fóssim d'aquells que somnien truites creiem que els jugadors granollerins sofrien un empat de títol de campió de Catalunya i que l'ha-ver-lo guanyat i també que el tenir assegurat l'ascens en la pròxima temporada els dona el dret de creure que en aquest torneig de Lliga Catalana no han d'esforçar-se ni tanpoc de procurar guanyar els partits.

Però com que som dels que creiem que quan un jugador surt en un camp de joc és per a posar a la lluita el màxim rendiment, ens veiem obligats a una vegada més l'altra setmana ja ho dèiem a dir que el Granollers en lloc de demostrar que va guanyar el títol per ésser superior als altres equips de la categoria, no fa altra cosa que el ridícul i els seus jugadors, no tots, perquè sempre hi ha excepcions, demostren a cada nova jornada que ben poca cosa representa per a ells el nom del club, el de la ciutat i també els sacrificis morals i materials dels socis i aficionats.

En comentar el partit del diumenge passat, amb el qual s'iniciava per al Granollers aquesta Lliga Catalana, haguérem de dir que fou una vergonya per al club l'actuació d'alguns dels seus jugadors.

Avui hi hem d'afegir, després del resultat que ha constituït una derrota pels nostres colors, que més que vergonya fa pena i tristesa que tot un campió de Catalunya en el seu propi terreny es deixi vencer podent-se adjudicar una neta i indiscutible victòria, molt més tenint en compte que el cercle granollerí feia un temps llarguissim que no havia estat vençut en el seu camp (si no ens equivoquem 4 partits i encara podria jugar-ne alguns més sense sofrir aquesta vergonya).

L'actuació del Granollers en el partit de diumenge pot aparèixer a la portada a terme ahir davant del Sants, ambdues desenvolupades sense interès de cap mena i com si en aquests partits no es disputés altra cosa que la necessitat de jugar un partit més d'aquells que omplen el calendari d'amistosos.

Avui com ahir el Granollers ha fet el ridícul, ultra molestiar els que paguen socis i aficionats, encara que en aquest darrer encontre han estat tan pocs els que han acudit al camp que ben bé podien comptar-se.

No és així, i ho repetim, és la manca d'afició que en definitiva és la que fa que es pugui mantenir un equip i per tant la que dona lloc que els jugadors siguin retribuïts.

O es juga com se sap i cal o bé se suprimeix una despesa inútil per al club.

La dignitat del club i el respecte que deu als socis ho imposen.

El Sants ha jugat una bona partida i el seu gran entusiasme, més que la tècnica, li ha valgut el merescut triomf que pot enorgullir-lo.

Els gols han estat marcats per Sanç i Busquets en el primer temps; per aquest ordre en el segon temps: Manuel, Borràs, Sanç i Borràs els dos darrers.

Santago, que ha arbitrat bé, ha arreglat els equips així:

Sants: Santegris, Moliner, Maranges, Ofuente, Burgete, Busquets, Ordeals, Hernández, Barceló, Borràs i Bruno.

Granollers: Aparici, Aranda, Vila, Rovira, Torres, Eugeni, Carl, Sanç, Manuel i Guix.

A MANRESA

C. D. EUROPA, 1-C. E. MANRESA, 2

Hi havia un interès destacat per a presenciar aquest encontre, primer dels que tindran lloc al camp del Pujolet en aquest llarg torneig de Lliga. Aquest interès era motivat en primer lloc per veure actuar l'equip local després del seu brillant debut en aquesta competició, el passat diumenge a Sant Eol, i en segon per veure el primer dels equips de la categoria superior que integren aquesta primera divisió de Lliga, que visita el nostre camp: l'Europa. El temps, però, degut a la fina i persistent pluja caiguda, refredà qui sap-lo aquest desig de presenciar l'encontre i molts en desistiren. El camp oferia, malgrat tot, un bon aspecte.

Al cap de deu minuts de joc, en una ben combinada embestida local, obtingué el Manresa el primer gol per mitjà de Soler. Durant aquest temps el domini fou favorable als propietaris del camp, amb bones internades europeistes que no donaven, però, cap sensació de veritable perill. La prova d'això fou que Rovira intervingué en molt comptades ocasions. Val a dir, però, que la defensa es bastava de sobres per a contenir els avançaments dels contraris.

En el segon temps reaccionà l'Europa, però sense aconseguir acoblar les seves jugades, les quals estigueren desproveïdes en absolut d'eficàcia davant la porta contrària. El Manresa desaprofità diverses ocasions per manca de sort més que per indecisió,

i degut sobretot a la gran tasca oposada per Montserrat.

En ple domini local Deprius marcà el gol de l'empat, sense pena ni glòria. Aquest gol injectà noves energies al Manresa, gràcies a les quals Senyal pogué marcar el gol de la victòria en un rebombori a la porta forastera. Un xut monstre de Marzo féu vibrar el travesser bona estona. El debut d'aquest jugador satisféu el públic.

Eren els equips:

C. D. Europa: Montserrat, Agustí, Martín, Montaner, Clifre, Juncosa, Soler, Ballester, Marqués, Deprius i Vaquer.

C. E. Manresa: Rovira, Castells, Ribes, Julià, Serra, Costa, Ratera, Soler, Serra, Senyal i Marzo.

I el senyor del xutlet, encara que semblava mentida, era Solà.

A SANT MARTI

EL MARTINENC I EL SANT ANDREU EMPATEN A TRES GOLS

Sembla que el Martinenc el seu camp és per al Sant Andreu una fortalesa inexpugnable. No pot aconseguir sortir del camp victoriosa. Ja van, amb aquest d'ahir, tres partits consecutius en els quals ha de perdre sempre alguna cosa. Ahir s'hi del·là solament un punt. Però els altres dos partits anteriors — un d'amistós i l'altre de campionat — els va perdre. El camp de Sant Martí deu ésser com una ombra per a ells. Ens imaginem el bon soci andreuenc anant a Sant Martí tot capficat. Però no hi ha dubte que els socis es capfiquen. Que ho diguin sinó els mateixos partidaris del Sant Andreu, que han perdut per un no res l'ascens a primera categoria A.

A més, ahir es van trobar els intrèpids jugadors del Sant Andreu amb un empat que potser no se'l mereixien. Molt avançat el partit perdien per dos gols de diferència. Sort van tenir encara d'aprofitar dues oportunitats que els van salvar d'una tercera derrota amb totes les de llei.

A la primera part dominà, tot i perdent, lleugerament el Sant Andreu; però els davanters martinencs es mostraren molt cobejosos davant la xarxa i saberen transformar les ocasions que liugueren en gols. El primer gol l'aconseguí el Martinenc al cap de poca estona de començat el partit, per obra i gràcia d'un fòul de la defensa contrària, que l'àrbitre, potser amb massa severitat, castigà amb penaltí, el qual fou tirat per Vilaseca. Dos o tres minuts escassos d'aquest gol. Cases, en una avançada, recull una passada, i fa el segon.

Després d'aquests dos gols el Sant Andreu pressionà una mica, i fruit d'un atac a la porta adversària, Piñero aconseguí el primer gol per al seu equip, però el Martinenc, molt animat, fa el tercer en un batiball davant la porta andreuenc.

Al segon temps el Sant Andreu atacà a estones de valent i Roig recollí una passada d'un company amb la punta de la sabata i burià el porter, aconseguint el segon gol. Ja només restava una diferència d'un gol, i Ubeda cutia a remuntar-la amb un xut collocat, aprofitant-se de la sortida que efectuà Llagostera un instant abans.

L'àrbitre no estigué del tot encertat. Al primer temps perjudicà amb dues o tres faltes importants el Sant Andreu, i al segon temps es veié molt debilitat en l'apreciació del joc violent. Però la seva labor no fou blasmada més de la que s'acostuma en partits d'aquesta naturalesa.

Els equips:

Martinenc: Llagostera, Catafau, Madico, Magi, Andreu, Iranzo, Albareda, Vilaseca, Cases, Gumà i Mas.

Sant Andreu: Cruz, Falguera, Sesma, Perera, Torres, Castillo, Gómez, Piñero, Roig, Ubeda i Daroca.

S. COSTA

AL GUINARDO

EL GRÀCIA E. C. GUANYA EL VIC PER TRES GOLS A UN

Aquest camp del Guinardó on el Gràcia E. C. juga els seus partits és aquell mateix camp — si bé no estigué exactament igual... — on l'Europa — el d'abans; no el d'ara — havia fet tronar i ploure. De llavors ençà les coses han canviat qui sap-lo. Però si algun vell "europeista" sent algun dia l'enyorança d'aquells temps i dona algun tom pel camp del Guinardó, encara hi trobarà cares conegudes... Per exemple: la dels populars barraquers Maria i Mariana, que són avui — ai las, com passen els anys — avis d'una xamossa nena... Trobaran també una cara ben coneguda: la de Pellisser, l'extrem dreta de tota la vida d'aquell Europa inoblidable, el popular "Ninú", avui convertit en entrenador — bon entrenador, a fe! — d'aquest equip de futures glòries futbolistes que és el Gràcia E. C. Potser, mirant i remirant per la tribuna, les llotges i l'entrada general, el cronista n'hauria anat trobant d'altres,

de cares conegudes. Vella guàrdia d'aquell Espanya — Llobera, Rodés... — Vella guàrdia de l'Europa — Balart, Mitjaviella... — que no està amb l'Europa. Però el cronista no va anar ahir a la tarda al vell camp del Guinardó, que li guarda tantes records, a posar-se trista, sinó a veure jugar un partit de futbol corresponent a la Lliga Catalana. Deixem-nos, doncs, de coses tristes — per a nosaltres és causa de profunda tristesa veure separats, allunyats i oriant-se, que és el pitjor, homes que havien cregut sempre a la mateixa capella de l'ideal esportiu... — i anem al gra.

Tenim una certa curiositat de veure l'equip gracienc, i la tenim també de veure els flamants campions de la segona categoria preferent, que acaben de guanyar-se l'ascens al grup B de la primera categoria. Massa poc és, certament, un partit per a jutjar la vàlua d'uns jugadors i la d'un equip. Però si haguessim de jutjar el Vic i el Gràcia pel que ahir els vam veure, totes les nostres preferències d'aficionats se les emportarien els minyons dels pantalons blancs i la samarreta vermella, de la traça d'alguns dels quals restarem meravellats. Impossibile de cercar una més clara visió de la jugada oportuna, un millor sentit de la col·locació, més habilitat, més domini de la bola del que palesaren al llarg del partit la major part de jugadors del Gràcia, especialment Lloret i Ferrer de la joventut i dels

Esportiu:
el dia 9 de gener sortirà
«LA RAMBLA»
edició del vespre

coneixements tècnics dels quals es pot esperar moltíssim. El més remarkable, però — sempre utjant pel partit d'ahir — no fou la tasca individual de tal o tal jugador, sinó la magnífica obra de conjunt portada a cap, l'estreta intel·ligència que tothora poguérem apreciar en totes les línies.

Quant al Vic... esperàvem, ho confessem, una millor actuació de la portada ahir a cap. Equip més fet que el seu contrari: la veterània no li serví gairebé per res, puix que ni els seus avanços tingueren en cap moment la rapidesa de concepció i d'execució palesades pels davanters graciencs, ni en establir la defensa de llur marc estigueren tampoc tan encertats com llurs contraris. Potser l'única línia que en el transcurs del partit va mostrar-se més igualada amb la del Gràcia fou la de mit-

EUMIG • NIZO • PALLAR • BOLEX • KODAK

CINEMES DE TOTES LES MARQUES DES DE 40 PTES.

OCASIONS REGALADES

LOGUER DE FILMS A UNA PESSETA

CINEMATOGRAFIA

A MATEUR

LA CASA ESPECIALITZADA EN CINEMA

TRASLADADA A

RONDA UNIVERSITAT, 24 • Telèfon 21470

Tocant Plaça de Catalunya

● KEY IM ● ENSIGN ● ZURIT ● PERUT ● CORONE ●

jos, incansables a més no poder, però sense arribar a lligar mai amb els seus davanters quan ataven, ni amb els seus defenses quan eren atacats, i no per culpa d'ells precisament.

De tot el que hem dit es desprèn, doncs, la ustícia del resultat del partit, favorable al Gràcia per dos gols de diferència. El primer temps va acabar amb el resultat d'un gol a cap a favor dels graciencs, obtingut per Conesa, rematant, d'un oportu cop de cap, una pilota que Baldrich no enortà a allunyar i que procedia d'un córner llançat per Lloret. Al cap de tretze minuts de la segona part, el propi Lloret, prodigi d'oportunitat, augmentà a dos el nombre de gols favorables al Gràcia, que Bui tingué cura de deixar novament reduït a un de sol en marcar d'un esplèndid xut... de dretat, el que havia de salvar l'honor dels visitants. Al cap de quaranta minuts, però, Ferrer, magnífic també d'oportunitat, envià a la xarxa una bola que Serrano havia enviat al pal en recollir una centrada de Lloret.

I res més sinó fer constar que el partit es jugà amb molta correcció, que fou força ben arbitrat per Marlorquí, i que els equips foren així:

Vic: Baldrich, Blai, Piers, Garcia, Duran, Josa, Losada, Besolí, Va, Bui i Toll.

Gràcia: Petrus, Pueyo, Florença, Gallego, Martínez, Monsó, Lloret, Romero, Serrano, Conesa i Ferrer.

A Calella

EL CALELLA GUANYA L'HORTA PER 5 GOLS A 1

El partit ha estat de superioritat tècnica del Calella i una gran actuació defensiva de l'horta foraster. El Calella aconseguí al primer temps tres gols, obra de Coromines, Usandizaga i Besolí.

A la segona part l'horta local obtingué dos gols més, obra de Besolí i Babot. Els visitants aconseguiren el gol de l'honor per mitjà de Legaz.

Arbitrà Esteve, i els equips foren: Calella: Zamora, Miró, Porra, Alcoriza, Llana, Sanç, Coromines, Babot, Besolí, Usandizaga i Comes.

Horta: Altimis, Sancho, Mir, Solanes, Sabadell, Capdevila, Morral, Legaz, Taes, Gali i Barnet.

Esportiu:
el dia 9 de gener sortirà
«LA RAMBLA»
edició del vespre

La lluita dels transports

L'automòbil i l'avió triumfaran dels a tres sistemes de transport

Tots els sistemes de locomoció estan en lluita. Darrerament se celebra una gran reunió de transportistes per carretera a Saragosa amb l'objecte de protestar d'aquest sistema de transport, es pretén allargar la vida als ferrocarrils espanyols, que, com gairebé tots els ferrocarrils del món, acabanen per desaparèixer, davant el progrés constant del transport per carretera i del transport per avió. Allegant els interessos econòmics del país i les necessitats de la defensa del país, es procura anar allargant aquest estat de coses; però ni amb lleis, ni amb arbitris no es podran canviar les coses, que fatalment aniran a parar a la desaparició d'un sistema de transport que s'ha fet antiquat per la seva rigidesa i el seu cost d'entreteniment. Unicament una nova orientació de la tècnica dels transports, fent afortunades combinacions de vehicles, podria reconquerir una clientela que amb l'augment del tràfic feix baxar el percentatge de les despeses generals.

Els automòbils moderns, sobre les carreteres modernes, seran vehicles cada dia més ràpids i oferiran més comoditat. Les primeres carrosseries dites aerodinàmiques tendeixen a cedir el pas a noves carrosseries veritablement aerodinàmiques, les línies de les quals sorprenen al primer cop de vista, però que indubitablement

TORNEIG LLIGA CATALANA

Martinenc - Sant Andreu, 3-3.
Manresa - Europa, 2-1.
Terrassa - Santboià, 8-3.
Calella - Horta, 5-1.
Granollers - Sants, 3-4.
Gràcia - Vic, 3-1.

Classificació									
Manresa	2	2	0	0	6	2	4		
Sant Andreu	2	1	1	0	5	3	3		
Terrassa	2	1	0	1	0	10	5		
Europa	2	1	0	1	4	3	2		
Vic	2	1	0	1	7	3	2		
Horta	2	1	0	1	5	7	2		
Sants	2	1	0	1	4	3	2		
Calella	2	1	0	1	5	7	2		
Martinenc	2	0	1	1	3	9	2		
Gràcia	2	1	0	1	5	5	2		
Granollers	2	0	0	1	5	6	1		
Santboià	2	0	0	2	4	12	0		

PARITIS PER AL DIUMENGE

VINENT
Europa - Horta
Manresa - Terrassa
Santboià - Sants
Martinenc - Granollers
Sant Andreu - Gràcia
Vic - Calella

"Sleeping" auto-car en serveis entre aquestes ciutats.

Els transports aeris triomfaran sobre grans distàncies i els autocars sobre trajectes no superiors a 600 quilòmetres i sobretot per a les comunicacions en les zones muntanyoses.

A. A.

UN SOPAR DE COMIAT

Avui, l'Aero Club de Catalunya ofereix un sopar de comiat al pilot català Josep Maria Carreres, el qual marxa en un avió Farman cap a la Guàrdia Espanyola dintre de pocs dies.

S'ha inaugurat LA CALA

Sabíem per referències que "La Cala", el nou restaurant inaugurat dissabte sota la planta de la Maison Dorée, seria una cosa extraordinària i desconeguda fins ara a Barcelona, tant per la seva originalitat com pel caire típic que es volia donar al nou establiment. Però hem de confessar que, tot i conèixer alguns detalls, i també l'habilitat dels que intervenen en la instal·lació, restarem sorpresos en trobar-nos-hi davant.

Evoca "La Cala" — com el seu nom ja fa suposar — una fonda mariner amb tots els seus detalls. Recorrem les seves dependències, poguérem admirar l'exquisit gust i encert que ha presidit la seva instal·lació, sota la direcció del senyor Fàbregues, a la qual s'ha volgut donar tot el sabor d'una estada típica de pescadors. Les botes de cellers que hi ha al peu de l'escala, que baixa al restaurant, una nança penjada ací, les xarxes de pescar, una barca arreconada a un pen de sorra i fins i tot la indumentària apropiada a l'ambient dels dependents, serveixen per a donar el caràcter que requereix a l'establiment.

Fàbregues ha pintat uns plafons allusius a la nostra costa, que decoren amb senzillesa i precisió les parets. Dalt, en entrar, ens venedors de marisc habilitats típicament i un tacadó d'acordió fan atractiva l'entrada.

Per tots aquests detalls el lector jutjarà de la mena de restaurant que és "La Cala", a la qual no és aventurat de predir una vida pròspera.

CINEMES

Coliseum
Avui, nit, a les 10:
Revista Paramount
DIBUIXOS
i estrena del film Paramount
RUMBA
per George Ralf i Carole Lombard.

Cinema CATALUNYA

Llar del Cinema Nacional
Avui, diumenge, tarda, sessió continuada de 4 a 8. Darreres projeccions de El octavo mandamiento, per Lina Yegros i R. de Sentmenat (4'10 i 6'20). Nit, a les 10, estrena en sessió de gran gala, de l'obra mestra de Benet Perjo, La verbena de la Paloma, música del mestre Bretón, lletra de R. de la Vega, per Miquel Lligero, Raquel Rodrigo, Robert Rey, Selica Pérez Carpio, etc. — Es despatxen localitats per a la sessió de gran gala.

URQUINAONA

Gran Empresa Segarra
Avui, diumenge, el gran èxit
LA HIJA DE JUAN SIMON
per "Angelillo" i Pilar Muñoz, amb l'actuació personal de Carme Amaya.

Principal Palace

Rambla del Múg, 4 — Telèfon 11882

Avui, nit, a les 10'15:

CLAMORÓS EXIT

de la comèdia en tres actes, en prosa i vers, de Gertrude García Torca

Doña Rosita la Sotera

El lenguaje de las flores

genial creació de MARGARIDA XIRGU

Demà i tots els dies, el gran èxit

DOÑA ROSITA LA SOLTERA

EL LENGUAJE DE LAS FLORES

GRANIA ROYAL

DEMANIT

Extraordinari Reveillon

Crazy Boys Orchestra

i la simpática "star"

LYBIA DIMAS

SORO i les seves Girls Simfòniques

REGALS - OBSEQUIS I SORPRESAS

RESERVEU LA VOSTRA TAULA

PUBLI-CINEMA

Avui, sessió continuada de les 11 del matí a la 1 de la matinada. Selent, 1 pla. A les 12 del matí canvi de programa:

CURIOSITATS MUNDIALS

Interessants reportatges d'it

(exclusiu)

NOTICIEROS D'ACTUALITAT

MUNDIAL, segons visió Para-

mount i Eclair Journal (exclusiu).

LA GRAN PARADA

DE WALT DISNEY

L'espectacle més atracat dins del

món dels divertiments

FEMINA

Avui, gran èxit.

DAVID COPPERFIELD

La descripció fidel de tot un

destí... quelcom que fa plorar i fa

riure... amb W. C. Fields, Fred-

die Bartholomew, Magde Evans,

Elisabeth Allan, Lionel Barrymo-

re, Lewis Stone, Maureen O'Su-

llivan, Edna May Oliver, Frank

Lawton i Roland Young. — Pro-

ducció M. G. M.

Nit, a les 10:

EL SUENO DE UNA

NOCHE DE

VERANO

PREUS: Matinal, 3'30. Tarda,

primera sessió, 3'30. Tarda, se-

gona sessió, 5'50. Nit, 4'40. Imposts

incolcos.

NOTA: Es venen a taquilla bu-

taques per als dies 23, 24, 25 i 26.

Avui, nit, a les 10:

Gran èxit de JAN KIEPURA en

la gran producció

las quiero a todas

CINEMA PARIS

Avui, nit, a les 10:

JEAN HARLOW

i WILLIAM POWELL en

LA INDOMITA

versió anglesa

DE GIRONA

PILOTA BASCA

Campionat Comarcal per parelles. Encara que sota un ritme lent, la continuant aquest campionat organitzat pel G. E. i E. G. al vell Frontó de la Ronda de Ferran Puig. Ahir solament es jugà un partit. Hanyes-Cabarrogues venceren Colomer-Paítre per 45 a 23.

La situació actual de la puntuació és aquesta:

Partits	Punts
Velh-Perle	8 360
Bergareche-Vinyes	7 315
Pujades-Portell	7 266
Hanyes-Cabarrogues	6 264
Camps-Castelló	6 250
Agusti-Garriga	7 243
Magall-Grau	6 231
Colomer-Muñoz	6 222
Pol-Gauxia	5 213
Vila-Masó	5 208
Colomer-Paítre	5 160
Bota-Segura	4 150
Batlle-Hors	4 124

FUTBOL

Campionat Comarcal amateur

Estem a les acaballes d'aquest campionat. Manquen solament tres partits, els quals han de decidir el campió, ja que al cap de la classificació hi ha la Bisbal i el Boibou amb 3 punts. Els partits que manquen són: Girona-Bisbal, Figueres-Portbou i Figueres-Girona.

La puntuació oficial és la següent, després del partit d'ahir, Girona-Portbou, que venceren els segons per dos gols a un:

Partits	Punts
Portbou	5 8
La Bisbal	4 8
Girona	4 2
Figueres	4 0

BOXA

La vetllada del divendres passat. Podem estar satisfets els organitzadors de la vetllada del divendres passat al Teatre Municipal. Un èxit esportiu i un èxit de públic. L'èxit pressupost que representa l'organització d'una vetllada d'aquesta envergadura no va ésser cobert, però es va poder constatar que l'afició va corres-

L'ESPORT A LES COMARQUES

FUTBOL "AMATEUR"

Sobresortí'en per l'equip local la línia m'jana, que ho feu formidablement. I per damunt de tots sobresortí Martinicorena, que a cada partit es va afiançant un mig-centre de classe.

Primer Campionat Social 3 bandes. Després del grandios festival que ve celebrat-se el mes passat l'entitat blancha ha organitzat el primer campionat social blanchista a tres bandes, que obté un formidable èxit. Proves del que són els plens que cada dia es veuen al local del Wonders-Bar, local on hi ha el Billar Club Blanes.

Els resultats obtinguts fins avui són els següents:

Die 9. — Batlle venç Romans, 20 a 14; Ros J. venç Tocabens, 20 a 8.

Die 10. — Mitjans venç Ros J., 20 a 19; Oms venç Pasqual, 20 a 18; Ros F. venç Batlle, 20 a 18; Ros F. venç Tocabens, 20 a 13.

Die 11. — Ros J. venç Romans, 20 a 13; Fonoll venç Bureot, 20 a 18; Zurita venç Culler, 20 a 17.

Die 12. — Romans venç Bureot, 20 a 8; Batlle venç Bureot, 20 a 16; Batlle venç Teixidor, 20 a 12; Ros F. a Fonoll, 20 a 9; Oms a Zurita, 20 a 14; Teixidor a Ros J., 20 a 17.

Continuarem donant-ne detalls.

JOAN ROMANS I RIERA

DE REUS

Cross Country de Preparació

Ballesteros, del Ploms, guanyador

El segon Cross de preparació organitzat pels Ploms ha estat un èxit tant per la bona organització

A FIGUERES

A. C. Fortpienc, 0 - U. E. Figueres, 3. Amb assistència de nombros públic va jugar-se a Figueres el primer partit corresponent a la ronda final del campionat de Catalunya de segona categoria ordinària entre els dos equips que encapçalaven aquesta ressenya.

La victòria correspongué a l'equip figuerenc pel marge de tres gols a cap, sense forni una actuació extraordinària, si descomptem els primers vint-i-cinc minuts del segon temps, en què guanyant solament per un gol i jugant contra vent volgueren assegurar la victòria, però un cop obtingut el tercer gol, tornà a decaure el joc.

Semblava talment com si els jugadors figuerencs ignoressin la importància del goal-average; ja que considerem que aquest matx havia de resoldre's per major marge de gols, puix que el Fortpienc va semblar-nos un onze de molta voluntat, però que difícilment obtindrà cap punt fora del seu camp.

El col·legat Palluel fou l'encarregat de l'arbitratge.

Corresponsal

D'ARTES

Resultats i final de la primera volta de la Competició Comarcal Bages-Valles

Llorenç, 9 - Sampeder, 0.

Avinyó, 2 - Artesc, 1.

Navarres, 3 - Monistrolenc, 5.

Puntuació

Llorenç 5 4 1 0 24 4 9

Sampeder 5 4 0 1 17 14 3

Avinyó 5 2 1 2 5 7 5

Monistrolenc 5 1 1 3 15 18 3

Navarres 5 1 1 3 9 17 3

Artesc 5 0 2 3 7 17 2

Pronostics per a la segona volta.

Aquesta començarà, llevat contratemps, el proper dia 29 del corrent, i com sigui que els dots profètics estan a l'ordre del dia, màxim comptant amb un dispensa anticipat, donarem un lleuger horoscòp de com anirà la segona volta.

Ens basem sota la lògica del que ens ensenyà la primera... si és que la lògica sempre valgui.

Provem, doncs, els nostres dots profètics: El Llorenç guanyarà dos partits i n'empararà un; recollirà, per tant, 5 punts, els quals, junt amb els 9 que ja té, li donaran els 14 del primer loc. Concedim dues victòries al Sampeder, les quals, amb els punts que ja té, sumaran dotze punts per al segon loc. L'Artesc, la Monistrolenc i l'Avinyó hauran de disputar-se el tercer loc, i reservem el darrer per al Navarres.

Així segons la lògica esmentada i el factor àrbitre, que en definitiva serà qui hi dirà la darrera paraula, el que ens ensenyà la primera...

Non

D'AVINYÓ

El passat dia 15 el nostre equip va enfrontar-se amb el C. E. Artesc, en un partit vàlid per a la Competició Comarcal Bages-Valles. Francament, degut a l'actuació irregular que durant aquest torneig va palesar l'equip foraster, no era considerat com a perillós pels "istes" d'aquesta localitat. Però els auspicis fallaren completament, i de no intervenir la providència, en figura de Gutierrez, el C. E. Artesc se n'hauria emportat la victòria i amb ella els dos punts tan necessaris als de casa...

Gutierrez — amo del "cotarro",

gràcies al xut — ho féu bé, molt bé per als de casa, i de continuar per aquest camí, els nostres no hauran de capficar-se per a guanyar a casa...

El resultat va ésser de dos gols a favor dels de casa. A la primera part els nostres aconseguiren dos gols: el primer en completíssim off-side, i de bona factura el segon. A la segona, els forasters marcaren el seu, junt amb un penalty que tingué a bé no percebre el "flautista", vull dir l'àrbitre.

En total, en tiraren 49 faltes (?) contra els forasters, però dues contra els de casa. I... per avui, prou.

Corresponsal

CIUTADANIA

DE SANT ADRIÀ DE BESOS

Notes dels gestors

Parlar dels gestors i haver de posar el crit al cel, com se'n diu correntment, és tot u i si els gestors que fan el cas són de la formada dels "terrouxos", o més ben dit, dels afers, llavors les precaucions no totes són prou ni d'absoluta seguretat. Demés s'hauria de reconèixer que en moments que hom entreuvi apurats, saben sortir-se per la tangent tan fresquets i disposats, com sempre, a "produir-ne" de més espesses que les passades, si és possible tal cosa.

Al cap de pocs dies d'haver-se posessionat de la Casa Gran, com si algú els hagués cridat allí, eren els gestors radicals els que sortien amb penitències treient personal posat per les esquerres, entre els quals hi havia l'agent executiu senyor Conesa, dient que Sant Adrià no era "un poble per a fer-lo pagar pistola en mà", i altres fínesses que un dia faran de més bon record. Però tot encaminat a deixar ben sentat (?) que el càrrec que anul·lava era de justícia fer-ho i molt humà.

Divendres passat al vespre, en la sessió encara dels gestors, eren els "terrouxistes" els que presentaven un dictamen "nomenant el senyor Alfred Ballà Pérez per al càrrec d'agent executiu per a fer efectius els deutes que alguns contribuents tenen contra el municipi." Naturalment que el senyor recomanat amb el lloc no cal dir d'on prové.

Les acut demanar que se'n aclareixi si és permès l'ús de pistola per a fer pagar el poble, puix que aquest és el procedir de l'agent executiu, segons pròpia visió dels que el tornen a crear. O si les coses han arribat al punt que per a millor exprimir-les s'han d'anar a cobrar de tot fals (sempre vist pels mateixos radicals).

Ara, que l'Il·lustrat i cedistes (des, perquè un d'ells no assistí a la sessió, i és precisament el que es decanta al "radicalisme") s'oposaren al nomenament, i llavors sorgí la "clara visió de les coses" dels radicals fent tornar

el dictamen a la Comissió "per a un millor estudi", o sigui en espera que el gestor que mancava acudís a la seva salvació.

I semblant cosa es féu amb un altre dictamen referent a la concessió d'un quiosc de begudes de la plaça de Maria Grau, és clar que ara apuntant-li el cànon que havia de satisfer l'afortunat concessionari, que des d'un principi (fa uns quants mesos) no tenia assignat! — CORRESPONSAL

DE CALDES DE MONTBUI

Pròxima estrena d'una sarsuela catalana

Els Joves autors Jaume Torres i Josep Pascual han compost una bella sarsuela titulada "La Masia dels Ametllers". Hem assistit als darrers assaigs i hem constatat que la sarsuela, dividida en dos actes, pel seu encertat argument fa mantenir constantment l'interès de l'actor. L'autor de la lletra, senyor Jaume Torres, deixa bellissim qualitat de bon comediant. La música, inspirada, del senyor Josep Pascual, s'engrandeix agraadament a l'orella i està col·locada amb molt bon encert.

L'estrena tindrà lloc al Centre Democràtic Progressista de Caldes de Montbui dimecres vinent, a la nit.

Hi prendran part les primeres figures del gènere líric Na Rita Esteban i Eduard Mathieu.

Esperem veure arlar representada res del gènere líric Na Rita Esteban i Eduard Mathieu.

Corresponsal

DE GIRONA

Exposició Perpinyà

Pere Perpinyà exposa una quinzena de teles al Grup Excursionista i Esportiu Gironí.

Perpinyà, el jove pintor local, se'n presenta molt renovat i palesa la seva ascensió constant. Els colors, la llum, els temes, tot està ja força dominat per l'artista i la prova del seu millorament està present en aquesta exposició, per algunes obres datades de tres o quatre anys enrere, les quals no tenen la frescor ni la ductibilitat de les executades recentment.

Pere Perpinyà, el jove pintor local en marxa ascendent representa ja una agradable realitat i una futura esperança en el difícil art de la pintura.

A remarcar "Carreter de l'Escola Pia", "Caravelles vora el riu" i "Escaleres del Pont de Sant Agustí".

Un gran miting de les esquerres per a diumenge vinent

Es un fet la celebració d'un gran miting, organitzat per les esquerres locals per a diumenge vinent, al teatre Albéniz, el de major cabuda de la ciutat.

Segons els nostres informers, que creiem cert, hi prendran part Miquel Santaló i Carles Pi i Suñer, per l'Esquerra Republicana de Catalunya; Lluís Nicolau d'Olivier, per Acció Catalana Republicana, i Serra i Morret o Barjau, per la Unió Socialista de Catalunya.

En ésser coneguda la nova de la celebració d'aquesta concentració de militants d'esquerra ha produït un gran entusiasme a la ciutat i a les comarques, puix que ultra la importància que per si sola representa, és també prova palesa que les esquerres gironines s'han disposat a presentar batalla unides a les pròximes (?) eleccions.

L'entrada al miting serà de pagament. No cal dir que dilluns vinent LA

RAMBLA publicará una extensa informació d'aquest importantíssim acte de les esquerres gironines.

D'ARTES

Després de catorze mesos

El dia 18 d'octubre de l'any passat va ésser retirat, en aquesta població, un cartell que deia: Centre Republicà d'Esquerra. El dia 18 d'aquest mes, novament es plantat al mateix lloc, en diferents estil i colors, però idèntica contèxura, el sudit cartell...

Es de creure que tant un acte com l'altre són purament formularis, puix que res més poden ésser, per la senzilla raó que l'esperit republicà en

Corresponsal

NOVA I GRAN URBANITZACIÓ A BARCELONA

Torre del Baró

Quaranta milions de pams quadrats de terreny rodejats de pins, els dividim en solars per a cases-raeta a 10 cèntims pam. Signades les escriptures de 400 solars com a regal davant el notari Sr. Alcover, degut a les múltiples demandes, continuem a benefici del públic donant els solars com a regal a 10 cèntims pam. Lliure de despeses i amb el lliurament de plans i escriptures a l'acte

DESPATX: CORTS CATALANES, 602, quart. Telèfon 21309

PRO PRESOS

RECORDA-TE'N

Hi ha milers d'homes tancats, encara. Hi ha moltes llars que d'un trágic i gloriós octubre ençà viuen en l'angúnia d'una situació econòmica gens envejable. No és tòpic, ni sensibleria, ni invocació de mal gust dir que hi ha molts infants que de mesos no han sentit l'escalfor bondós de l'esguard del pare, moltes espeses que no han experimentat la dolça manyaga del marit, moltes mares que el record del fill les consumeix en el més estèril dels desesperos.

Que hi ha presos, que hi ha misèria. Que cal treballar fins a caure extenuats en la lluita per la llibertat d'aquests germans, d'aquests amics, d'aquests correligionaris que són rera reixes en holocaust de la sublimitat de l'ideal, i que mentre no sigui un fet hem d'ajudar-los, des de tots els aspectes, perquè no els manqui res...

Tu ho saps, germà! I tu... aquell... I tots! Tots ho sabem. En el cor de tots bat l'angoixa d'aquests mesos perillous de presó, d'anorament, de desolació... Fa tants dies ja, d'octubre de 1934! Fa tants mesos! I el pas dels dies i dels mesos ha fet que s'acumuli substancialment els processos, que s'acumuli gairebé totes les situacions i que en resultés la llista inacabable de sentències condemnatòries que porten els nostres germans lluny de Catalunya, en terres inhòspites d'Ibèria...

No cal seguir. Però absurd fer-ho quan la cruïlla dels fets estavella els mots i fa sobrer el comentari. Quan se'n presenta al nostre esguard, llevada d'eufemismes, la situació anglosa de tantes llars. Quan adueix les pedres sembla que ens duguin allò que bat-n'estic segur—en el cor de tots. Ajudeu els presos!

Recordem-los! Vulguem compartir, en tot el que sia possible, llurs dolors i llurs esperances. Portem-los el confort d'una fe inextinguible, l'optimisme d'unes vergonyes que s'acaben, l'esplendorositat d'un demà infinitament millor. Comportem-nos com a militants dignes de la democràcia nacionalista i republicana de Catalunya. Esser d'un partit polític, estar-hi enfrontat, no significa tan sols disposar una papereta a l'urna i assistir a un miting. De cap de les maneres. Esser d'un partit polític implica moltes obligacions—que per què sent un ideal tot seguit desapareixen—que cal complir inexorablement o caure en la indignitat i en la vergonya. I una d'aquestes obligacions és la solidaritat, la germanor, la companyonia. I tu saps, company, amic, correligionari que en el cas dels presos aquesta solidaritat, aquesta germanor i aquesta companyonia es plasma d'una manera: ajudant-los!

Recordem-los! Aquesta dies que s'apropen han d'abrir-lo, el record. Tu i jo sentrem l'escalfor amable de la llar. I el pres i la seva família, quins sentiments experimentaràn. Si no podem portar-hi aquella joia, franca, cordial i expansiva que solament pot produir aquell ésser estimat que és rera reixes, fem que hi arribi el confort d'un ajut, el balsam d'una profunda simpatia, l'alleviament de veure la dolor compartida per tots.

I és en aquests dies que s'apropen que cal palpar amb una major intensitat l'exercici d'uns sentiments, la magnificència d'una solidaritat, la màxima germanor.

Recordem-los! Aquesta dies que s'apropen han d'abrir-lo, el record. Tu i jo sentrem l'escalfor amable de la llar. I el pres i la seva família, quins sentiments experimentaràn. Si no podem portar-hi aquella joia, franca, cordial i expansiva que solament pot produir aquell ésser estimat que és rera reixes, fem que hi arribi el confort d'un ajut, el balsam d'una profunda simpatia, l'alleviament de veure la dolor compartida per tots.

I és en aquests dies que s'apropen que cal palpar amb una major intensitat l'exercici d'uns sentiments, la magnificència d'una solidaritat, la màxima germanor.

Recordem-los! Aquesta dies que s'apropen han d'abrir-lo, el record. Tu i jo sentrem l'escalfor amable de la llar. I el pres i la seva família, quins sentiments experimentaràn. Si no podem portar-hi aquella joia, franca, cordial i expansiva que solament pot produir aquell ésser estimat que és rera reixes, fem que hi arribi el confort d'un ajut, el balsam d'una profunda simpatia, l'alleviament de veure la dolor compartida per tots.

I és en aquests dies que s'apropen que cal palpar amb una major intensitat l'exercici d'uns sentiments, la magnificència d'una solidaritat, la màxima germanor.

Recordem-los! Aquesta dies que s'apropen han d'abrir-lo, el record. Tu i jo sentrem l'escalfor amable de la llar. I el pres i la seva família, quins sentiments experimentaràn. Si no podem portar-hi aquella joia, franca, cordial i expansiva que solament pot produir aquell ésser estimat que és rera reixes, fem que hi arribi el confort d'un ajut, el balsam d'una profunda simpatia, l'alleviament de veure la dolor compartida per tots.

I és en aquests dies que s'apropen que cal palpar amb una major intensitat l'exercici d'uns sentiments, la magnificència d'una solidaritat, la màxima germanor.

Recordem-los! Aquesta dies que s'apropen han d'abrir-lo, el record. Tu i jo sentrem l'escalfor amable de la llar. I el pres i la seva família, quins sentiments experimentaràn. Si no podem portar-hi aquella joia, franca, cordial i expansiva que solament pot produir aquell ésser estimat que és rera reixes, fem que hi arribi el confort d'un ajut, el balsam d'una profunda simpatia, l'alleviament de veure la dolor compartida per tots.

I és en aquests dies que s'apropen que cal palpar amb una major intensitat l'exercici d'uns sentiments, la magnificència d'una solidaritat, la màxima germanor.

Recordem-los! Aquesta dies que s'apropen han d'abrir-lo, el record. Tu i jo sentrem l'escalfor amable de la llar. I el pres i la seva família, quins sentiments experimentaràn. Si no podem portar-hi aquella joia, franca, cordial i expansiva que solament pot produir aquell ésser estimat que és rera reixes, fem que hi arribi el confort d'un ajut, el balsam d'una profunda simpatia, l'alleviament de veure la dolor compartida per tots.

I és en aquests dies que s'apropen que cal palpar amb una major intensitat l'exercici d'uns sentiments, la magnificència d'una solidaritat, la màxima germanor.

Recordem-los! Aquesta dies que s'apropen han d'abrir-lo, el record. Tu i jo sentrem l'escalfor amable de la llar. I el pres i la seva família, quins sentiments experimentaràn. Si no podem portar-hi aquella joia, franca, cordial i expansiva que solament pot produir aquell ésser estimat que és rera reixes, fem que hi arribi el confort d'un ajut, el balsam d'una profunda simpatia, l'alleviament de veure la dolor compartida per tots.

I és en aquests dies que s'apropen que cal palpar amb una major intensitat l'exercici d'uns sentiments, la magnificència d'una solidaritat, la màxima germanor.

Recordem-los! Aquesta dies que s'apropen han d'abrir-lo, el record. Tu i jo sentrem l'escalfor amable de la llar. I el pres i la seva família, quins sentiments experimentaràn. Si no podem portar-hi aquella joia, franca, cordial i expansiva que solament pot produir aquell ésser estimat que és rera reixes, fem que hi arribi el confort d'un ajut, el balsam d'una profunda simpatia, l'alleviament de veure la dolor compartida per tots.

I és en aquests dies que s'apropen que cal palpar amb una major intensitat l'exercici d'uns sentiments, la magnificència d'una solidaritat, la màxima germanor.

Recordem-los! Aquesta dies que s'apropen han d'abrir-lo, el record. Tu i jo sentrem l'escalfor amable de la llar. I el pres i la seva família, quins sentiments experimentaràn. Si no podem portar-hi aquella joia, franca, cordial i expansiva que solament pot produir aquell ésser estimat que és rera reixes, fem que hi arribi el confort d'un ajut, el balsam d'una profunda simpatia, l'alleviament de veure la dolor compartida per tots.

I és en aquests dies que s'apropen que cal palpar amb una major intensitat l'exercici d'uns sentiments, la magnificència d'una solidaritat, la màxima germanor.

Recordem-los! Aquesta dies que s'apropen han d'abrir-lo, el record. Tu i jo sentrem l'escalfor amable de la llar. I el pres i la seva família, quins sentiments experimentaràn. Si no podem portar-hi aquella joia, franca, cordial i expansiva que solament pot produir aquell ésser estimat que és rera reixes, fem que hi arribi el confort d'un ajut, el balsam d'una profunda simpatia, l'alleviament de veure la dolor compartida per tots.

I és en aquests dies que s'apropen que cal palpar amb una major intensitat l'exercici d'uns sentiments, la magnificència d'una solidaritat, la màxima germanor.

Recordem-los! Aquesta dies que s'apropen han d'abrir-lo, el record. Tu i jo sentrem l'escalfor amable de la llar. I el pres i la seva família, quins sentiments experimentaràn. Si no podem portar-hi aquella joia, franca, cordial i expansiva que solament pot produir aquell ésser estimat que és rera reixes, fem que hi arribi el confort d'un ajut, el balsam d'una profunda simpatia, l'alleviament de veure la dolor compartida per tots.

I és en aquests dies que s'apropen que cal palpar amb una major intensitat l'exercici d'uns sentiments, la magnificència d'una solidaritat, la màxima germanor.

Recordem-los! Aquesta dies que s'apropen han d'abrir-lo, el record. Tu i jo sentrem l'escalfor amable de la llar. I el pres i la seva família, quins sentiments experimentaràn. Si no podem portar-hi aquella joia, franca, cordial i expansiva que solament pot produir aquell ésser estimat que és rera reixes, fem que hi arribi el confort d'un ajut, el balsam d'una profunda simpatia, l'alleviament de veure la dolor compartida per tots.

I és en aquests dies que s'apropen que cal palpar amb una major intensitat l'exercici d'uns sentiments, la magnificència d'una solidaritat, la màxima germanor.

Recordem-los! Aquesta dies que s'apropen han d'abrir-lo, el record. Tu i jo sentrem l'escalfor amable de la llar. I el pres i la seva família, quins sentiments experimentaràn. Si no podem portar-hi aquella joia, franca, cordial i expansiva que solament pot produir aquell ésser estimat que és rera reixes, fem que hi arribi el confort d'un ajut, el balsam d'una profunda simpatia, l'alleviament de veure la dolor compartida per tots.

I és en aquests dies que s'apropen que cal palpar amb una major intensitat l'exercici d'uns sentiments, la magnificència d'una solidaritat, la màxima germanor.

SASTRERIA PANTALEONI GNS

ABRIGOS

per a

HOMES i NENS

ELS MILLORS MODELS

ELS MILLORS GUSTOS

ELS MILLORS PREUS

Secció especial

a la mida

Portaferrixa, 13

1935 C I N E M A 1936

Pels cinemes

Breu comentari dels films que hem vist

Femina presenta David Copperfield

Aquest film admirable, basat en la famosa obra del mateix títol de Charles Dickens, és, sense cap mena de discussió, una de les cintes més reeixides, en tots conceptes, que ens ha ofert el cinema sonor.

Tan prodigats inadequament els adjectius encomiàstics, es fa precis, en parlar d'aquesta pel·lícula, advertir al lector de donar, a cada paraula de la crítica, el seu valor específic, traduint fidelment d'aquesta manera la sinceritat del cronista. És una recomanació que ens fa fer la por que aquesta adaptació cinematogràfica, per aquests casos paradoxals que s'acostumen a donar, passi

tipus i creador de caràcters; d'aquell talent privilegiat, inquiet i fèrtil; d'aquell observador minuciós i sagaç. Tots aquells personatges fantàstics, pintorescos, profundament humans, amb tota la seva varietat de temperaments, amb tota la seva diversitat de psicologies, que segregaren sense descans ni fatiga el cervell de Dickens, us els trobareu, plasmat en el cel·luloid, com si fossin un retrat exacte.

No hi ha en "David Copperfield" problemes profunds ni idees complicades, perquè ni en això ni en la correcció literària esmerça Dickens grans esforços. Ha de tenir-se en compte que ha estat un dels escriptors que més obres han produït, cosa que explica i justifica els seus mètodes senzills i poc cuidats. Però això, que en altres autors podria constituir una falla lamentable, en ell

succeeix el contrari, puix que serveix per a donar a les figures per ell creades més força real i patètica. La pietat, el dolor, l'abnegació, el sacrifici i tots els sentiments es posen de relleu d'una manera preponderant en les pàgines de l'immortal novel·lista anglès. És per això que hom l'anomena "el poeta de la llar".

L'argument d'aquesta obra ens descriu, en trets arrencats d'aquesta existència quotidiana que cadascun de nosaltres vivim, la història saturada de vicissituds d'un infant, els passos del qual l'espectador segueix, amb curiositat creixent, fins que és ja un home fet.

Col·labora eficaçment en l'èxit de la pel·lícula el treball perfecte dels artistes escollits per a la seva filmació, tots els quals, en els seus "rols" respectius, acusen una identificació absoluta amb els personatges que els han estat conferits. Vagi, doncs, per a ells una bona part dels elogis que hem atribuït a la cinta, el record de la qual perdurará per molt de temps en la memòria de tots els que l'hagin vist o, millor dit, admirat.

Els intèrprets principals són W. C. Fields, el nen Freddie Bartholomew, Frank Lauton, Lionel Barrymore, Maureen O. Sullivan, Madge Evans, Lewis Stone, Elizabeth Allan, Roland Young i Edna May Oliver.

Madelyn Earle

AVUI, DILLUNS, ESTRENA CAPITOL

Us ofereix per a aquestes festes el MILLOR PROGRAMA DE BARCELONA

La més dinàmica creació de l'actor més popular del cinema i també
"EL CASO DEL PERRO AULLADOR"
per WARREN WILLIAM
Sessió continua de 4 a 12'30

nema ha explotat mantes vegades, però no per manca d'originalitat deixa d'interessar i distraure.

En conjunt, doncs, una producció agradable i digna de veure, principalment, com ja hem dit, pels aficionats a la música, aspecte en el qual la cinta dona el seu major rendiment.

Urquinaona presenta La hija de Juan Simón

Es segurament la popularitat adquirida en aquests darrers temps pel "cante jondo" l'ha que ha decidit a Filmófono a editar aquesta cinta. És curiosa la manera com s'ha desenvolupat aquesta popularitat. Gent que abans estava desentesa i restava indiferent a l'atracció d'aquest cant, considerant-lo i tot massa plebeu, darrerament hi ha "descobert" un tresor i un sens fi de matisos emotius que abans no havia apreciat.

D'ací que els "cantors" d'ara puguin actuar davant de públic de "smoking" i en salons de categoria. Protesten d'això els an-

cionats de temps, que senten en tota la seva intensitat i són racionalment adeptes del "cante jondo". Duenen que aquesta "aristocratització" servirà únicament per a desvirtuar la seva veritable essència. I amb ells humils parlen de "don Antonio Chacón" quan aquest "cantor", diuen que el més gran que ha existit, sentava càtedra amb una guitarra a la mà i dignificava tota la història i la vida del "cante".

El "cante", més que cap altra cosa, porta en si mateix tot el caràcter de l'ànima andalusa, i "La hija de Juan Simón" sembla haver volgut posar de relleu aquest

caràcter amb un tema colpidor i netament andalusí.

S'hi respira en "La hija de Juan Simón" un andalusisme de la millor llei. De manera molt digna s'ha resolt el tema ajustant-se a uns principis molt tancats referent a donar sinceritat i seriositat a l'acció. Potser aquesta dignitat en la realització és el factor més remarcable del film.

El seu director, J. L. Sáenz de Heredia, apunta en aquesta producció qualitats molt estimables de direcció. Ha resolt escenes amb gran concepció cinematogràfica. Val la pena d'esmentar-ne una d'elles. Angelillo va per una carretera cantant. Però a Angelillo no se'l veu. Pel llenc desfila magestuosament el poema mut d'un magnífic paisatge. I Angelillo, amb la seva veu plena, vessant i trista, il·lustra superbament aquesta escena, que dura uns quants segons i que ens va sorprendre per l'encert amb què ha estat realitzada.

Al costat, però, de bones qualitats s'hi veuen alguns defectes. Sobretot en els detalls. Els directores espanyols s'han acostumat a prescindir de les petites coses que donen tota a un film. Per què Angelillo ha d'anar per una carretera amb sabata de xarol i de taló rodat? Són petits detalls que no tenen importància en el valor general dels films, però que resulten tots amb naturalitat i justesa ajuden a ressaltar els mèrits d'una producció.

"La hija de Juan Simón" ens ha satisfet. Durant la seva llargària hem pogut apreciar motius eminentment cinematogràfics. I també una excel·lent interpretació. Angelillo és mou en escena amb prou naturalitat i canta diverses cançons amb el segell peculiar del "cantor" de fama. I, sobretot, Pilar Muñoz. Digna, severa, altiva, però en el seu rostre es veu el sofriment i la seva pena per les vicissituds que travessa. És un treball que corpen i que ens fa pensar si no ens trobem davant de la millor actriu de caràcter del cinema espanyol.

S. C.

CAPITOL

L'empresa d'aquest popular cinema, conscient de les festes d'aquests dies, ha seleccionat un programa compost de dues produccions que ultra venir avalades per la dita empresa, vénen segellades per la prestigiosa marca Warner Bros. Podem avançar dient que complaurà per la seva qualitat els més exigents, sense por per part nostra de quedar malament en recomanar-vos el citat programa.

Cal tenir present, ultra el que ja hem dit, que James Cagney és la figura central del film "Duro y a la cabeza" i que Warren William i Mary Astor són la parella eix entorn de la qual es desenvolupa l'altre film titulat "El caso del perro aullador", per comprendre que no anem equivocats en pronosticar un èxit.

COLISEUM

Molt adient a l'ambient d'aquests dies resulta el film que avui estrena l'empresa d'aquest saló, titulat "Rumba", puix que la seva trama comença amb un incident produït en anar dues persones a cobrar el primer premi de la rifa a Cuba. El coneixement dels protagonistes comença davant la finestra de l'Administració de loteries que ha de pagar el premi. Tots dos són portadors del mateix bitllet, amb la sola diferència que l'un és bo i l'altre fals.

Per una casualitat del destí, el veritable bitllet correspon a una milionària i el fals pertany a un famós dansari... pobrel! El sentiment que entre ambdós s'esta-

bleix, a causa d'aquesta desagradable coincidència, no és precisament d'amistat. Però la dansa bruxa, els sons de la rumba incitants i l'encís de les nits tropicals aniran trencant el glaç.

George Raft i Carole Lombard són els afortunats per aquest bitllet del primer premi; són també els protagonistes de l'idill i els encarregats de dansar amb la seva mestria de veritables virtuoses les danses folles que il·lustren aquesta pel·lícula vibrant, de ritme fugaç i d'una varietat no gens corrent, que porta l'espectador a través de les agradables sensacions. Amb ells també actua Margot, dansarina genial, nova revelació del llenç americà, a la qual solament dues pel·lícules han bastat per conquerir un lloc d'estrella; Gail Patrick, la bella i esportiva dameta que hem admirat en gran nombre de films, i Lynne Overman, el graciós còmic les freqüents intervencions del qual remarcara el públic amb sonores riallades.

WARNER BROS. FIRST NATIONAL

presenta al

Maryland

MES QUE UNA PEL·LÍCULA, UN ESPECTACLE NOU QUE REQUEREIX UNA ATENCIÓ NOVA

EL SOMNI D'UNA NIT D'ESTIU

4 ESPECTACLES EN UN DE SOL:

Una obra clàssica de SHAKESPEARE
Un concert de MENDELSSOHN
Una realització del genial MAX REINHARDT
"Ballets" de NIJINSKA

Donada l'excepcional qualitat d'aquest film i la seva extraordinària durada, registrarà l'horari següent:

Dies fèrers, dues sessions diàries: 5 horts i 10 nit.

Dies festius: Matinal, 10'30. - Tarda, 3'30 i 6'30. - Nit, a les 10.

PREUS
Dies fèrers: Tarda, 3'30. Nit, 4'40
Dies festius: Tarda, 1.ª sessió, 3'30; 2.ª sessió, 5'50. - Nit, 4'40.
(Impostos inclosos)

CATALUNYA

Un altre programa de qualitat és el que ens ofereix avui aquest cinema amb motiu de l'estrena del film nacional "La verbena de la Paloma", la qual en altres èpoques i davant d'altres públics va saber captar-se l'aplaudiment general per la incomparable gràcia del seu estil vessant de regist espanyolíssim, torna ara — portada en triomfal volada per l'agil dinamisme de la pantalla sonora — a posar, una vegada més, davant els espectadors l'encís únic del seu assumpte i el seu diàleg, enlaira en el primer pla emotiu per l'eminent música, castissament espanyola, del mestre Bretón.

La popularitat i el prestigi de l'obra original, renovat l'una i l'altre en el triomf d'aquesta admirable cinta, estan cridats a assolir per a la nova realització de Benet Perojo els èxits més esclatants. Una espurna d'allò és

Cinema Catalunya

AVUI, nit, a les deu

en sessió numerada

La toxa dels èxits

Superant el seu propi rècord d'estrenes, presenta

Sobre el canem del cèlebre sàinet de fi de segle, s'ha brodat una fastuosa evocació cinematogràfica amb

PIQUEL USERO
ROBERTO REY
RODRIGO
SILVIA PEREZ CARPIO
CHARITO LEONIS
DOLORES CORTES

DUES GLORIES DEL TEATRE ESPANYOL
D. RICARDO DE LA VEGA, autor del libre. D. TOMAS BRETON, autor de la partitura. Assessor d'ètica Pedro de Répide. Direcció musical: Mestre Estevarena. Amb la col·laboració de l'Orquestra Simfònica de Madrid

La pel·lícula que s'estrena simultàniament en quaranta salons d'espectacles d'Espanya
Nota: Reserveu les vostres localitats.

Celiscum

AVUI, un film extraordinari

La pel·lícula del ritme fugaç i les danses fascinadores

L'espectacle de la màxima bellesa

DIRIGIT PER L'ANIMADOR RUS MARION GERING

desapercebuda per molta gent, cosa que seria de doldre, perquè hom perdria l'oportunitat d'admirar una veritable obra d'art.

George Cukor, que l'any passat, en la direcció de "Les quatre hermanitas", es manifestà ja com un dels animadors més capacitats, en "David Copperfield" supera el treball acuradíssim que realitzà en aquella producció i es consagra d'una manera absoluta i definitiva. Una major identificació entre el director d'un film i l'autor del llibre que l'ha inspirat, és difícilíssima, gairebé impossible de trobar. Els personatges dickensians han estat transportats al llenc amb una exactitud tan remarcable que hom té la impressió que les figures que es mouen en la cinta han sortit directament de la pluma fecunda i prodigiosa del celebrat escriptor britànic. Són personatges amb vida pròpia, sorgits de la imaginació d'aquell gran forjador de

Maryland presenta El somni d'una nit d'estiu

Ens trobem davant una producció en la qual el panegíric és forçosament obligat. Del contrari, no pot haver-hi sinceritat en la crítica. Reeixir d'una manera tan completa i admirable com han aconseguit Max Reinhardt, la Warner i tots els artistes que hi intervenen, en l'intent difícilíssim de transportar al llenc aquella meravellosa fantasia shakespeareana que "El somni d'una nit d'estiu", constitueix quelcom insòlit, mereixedor dels elogis més encomiàstics. És, realment, una meravella dintre una meravella que n'encloï encara moltes d'altres, puix que tot el film, en els seus aspectes més diversos, està saturat de perfeccions superlatives.

Si existís un món de fades, aquest món de fades seria el que aquests dies es projecta en el llenc del Maryland i que el geni immortal de William Shakespeare deixà narrat en una de les obres més escollides de quantes foren creades pel seu talent excepcional.

Aquell temperament de poeta magnífic, intensament suggestiu, del més formidable autor de teatre que ha produït Gran Bretanya, satura avui l'ambient de l'element cinema. Les seves concepcions fantàstiques han estat cospades per Max Reinhardt amb tota la maestría prodigiosa del seu temperament artístic, fins arribar a assolir una cosa gairebé inassolible, que és la de no defraudar ningú en un espectacle del qual prèviament se n'havien fet els elogis més extremats.

Max Reinhardt havia palesat mantes vegades els seus grans mèrits, però mai no n'havia fet una exposició tan completa i acabada com en "El somni d'una nit d'estiu", en la qual se supera a sí mateix. Tots els gèner tenen

una obra mestra i en Max Reinhardt aquesta obra mestra és l'adaptació cinematogràfica que avui ens cap l'honor de parlar. D'aquest gran animador n'esperem encara molt, però dubtem que el límit de les seves possibilitats pugui anar gaire més enllà.

Un somni... una fantasia... un conte de fades... Heus ací el que és, superficialment, aquesta producció. Un somni meravellós, de qual en podem gaudir deserts. Una fantasia que ens fa volar la imaginació en aquell món irreal, de quimeres ingènues. Un conte que suggereix a petits i grans perquè conté matèria suficient per a subjugar totes les intel·ligències i tots els temperaments. Una obra, en fi, que satisfà sense fer distincions de cap classe.

Però "El somni d'una nit d'estiu" té encara altres atractius: la música captivadora de Mendelssohn; la interpretació admirable de primeríssimes figures; l'escenari; la tècnica; l'ambient; el vestuari; el treball de laboratori, que tanta importància té en aquesta pel·lícula... En fi, tot és perfecte i admirable.

No volem estendre'ns més en el comentari d'aquest film perquè estem segurs que tot Barcelona l'ha d'admirar.

Diguem només, per acabar, que entre els molts artistes que hi prenen part s'hi troben els noms de Jan Hunter, Verree Teasdale, Hobart Cavanaugh, Dick Powell, Ross Alexander, Olivia de Havilland, Jean Muir, Grant Mitchell, Frank McHugh, Dewey Robinson, James Cagney, Joe E. Brown, Hugh Herbert, Otis Harlan, A. Treacher, Victor Jory, Annetta Louise, Nina Theillade, Mickey Rooney, Katherine Frey, Helen Westcott, Fred Sale, Billy Barty, i que els ballets han estat dirigits per Bronislava Nijinska.

Fantasio presenta Las quiero a todas

No podem arribar a comprendre el per què d'aquesta insistència a posar títols que no responen en res al film. "Las que-

ro a todas" pot fer suposar que es tracta d'una producció en la qual se'ns presenta un tipus "donjoanesco" que canvia d'enamorada a cada moment, quan, en realitat, només es fixa en una dona, la sola conquesta de la qual constitueix tota la història del film.

La producció, com és fàcil de suposar, entra de ple en les anomenades comèdies musicals. El més remarcable d'aquesta, com també és fàcil de suposar, és la veu exquisida de Jan Kiepura, el qual, una vegada més, ens delecta amb el seu art privilegiat. Els amants del cant han de sortir de l'espectacle a bastament satisfets, car el gran tenor fa veritables filigranes en la interpretació de trossos escollits de "La Traviata", "Rigoletto", "Marta" i altres composicions inspiradíssimes de Robert Scholtz.

Carl Lamac, el director del film, ha realitzat igualment la seva comesa amb gran dignitat, aconseguint donar a la pel·lícula un moviment i una varietat difícil en aquest gènere cinematogràfic.

La trama, ben construïda i lligada, conté una sèrie de situacions còmiques motivades pels equívocs a què dona lloc la intervenció de dos personatges — ambdós interpretats per Kiepura —, la semblança dels quals permet fer-los passar continuament l'un per l'altre. És un truc que el ci-

ANGELILLO PILAR MUÑOZ

LA HIJA DE JUAN SIMÓN

Producción Filmófono nº 2

Urquinaona

Un èxit que no ha estat igualat en tota la temporada

El tema més racionalment hispà que representa un alard super de la nostra producció. Actuació personal de

Arme Amaya la reina de la dansa espanyola